

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge ‡ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מאן דאמר	מאן דאמר
נדה- יוצא דופן	מימרא												
אחר שריבה הכתוב ומיעט, אמרת: מרבה אני את אלו - שהיה פסולן בקדש, ומוציא אני את אלו - שלא היה פסולן בקדש.													מאן
קתני מיהת יוצא דופן דלא, מאי לאו - יוצא דופן דקדשים?													מאן
רב הונא בריה דרב נתן: לא, יוצא דופן דבכור.													מאן
בכור - מפטר רחם נפקא													מאן
אלא מאי - דקדשים? מאמו אמו נפקא													מאן
האי מאי? אי אמרת בשלמא דקדשים - היינו דאצריכי תרי קראי, חד - לבהמת חולין דאוליד דרך דופן ואקדשה, וחד - לבהמת קדשים דאוליד דרך דופן, וקסבר ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים. אלא אי אמרת דבכור - מפטר רחם נפקא													מאן
הכי נמי מסתברא, מדקתני הרובע והגרבע והמוקצה והנעבד והכלאים													מאן
הני מהכא נפקא? מהתם נפקא (ויקרא א') מן הבהמה - להוציא הרובע והגרבע מן הבקר - להוציא את הנעבד מן הצאן - להוציא את המוקצה, ומן הצאן - להוציא את הנוגת.													מאן
ותו, כלאים, מהכא נפקא? מהתם נפקא - (ויקרא כ"ב) שור או כשב או עז, שור - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה													מאן
אלא: אצטריכו תרי קראי, חד - לבהמת חולין, וחד - לבהמת קדשים													מאן
הכא נמי - איצטריך תרי קראי.													מאן
המקשה שלשה ימים, ויצא ולד דרך דופן - הרי זו יולדת בזוב	ת"ר: [רבנן]												מאן
אין זו יולדת בזוב.	רבי שמעון:												מאן
ודם היוצא משם - טמא	[רבנן]												מאן
ורבי שמעון מטהר.	רבי שמעון:												מאן
בשלמא רישא - רבי שמעון לטעמיה, ורבנן לטעמיהו, אלא סיפא - במאי פליגי?													מאן
כגון שיצא ולד דרך דופן, ודם דרך רחם, ואודא ר' שמעון לטעמיה ורבנן לטעמיהו.	רבינא:												מאן
חדא - דהיינו רישא, ועוד, משם - מקום ולד משמע	מתקיף לה רב יוסף:												מאן
כגון שיצא ולד ודם דרך דופן, ובמקור מקומו טמא קמיפלגי	אלא אמר רב יוסף:												מאן
מקור מקומו טמא	מר סבר: [רבנן]												מאן
מקור מקומו טהור.	ומ"ס: [ר"ש]												מאן
לדברי המטמא בדם מטמא באשה, לדברי המטהר בדם - מטהר באשה.	ר"ל:												מאן
אף לדברי המטמא בדם - מטהר באשה.	ר' יוחנן:												מאן
ואודא ר' יוחנן לטעמיה													מאן
מנין שאין אשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה - שנאמר (ויקרא כ') ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקורה הערה - מלמד שאין אשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה.	דאמר רבי יוחנן משום ר"ש בן יוחי:												מאן
מקור שנעקר ונפל לארץ - טמאה שנאמר - (יחזקאל ט"ז) יען השפך נהושתך ותגלי ערותך.	ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:												מאן
למאי?													מאן
אילימא לטומאת שבעה													מאן
דם אמר רחמנא, ולא חתיכה													מאן

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
		מאן דאמר										
		מירא										
		נדה-יוצא דופן										
מא:	◇										!	אלא לטומאת ערב.
מא:	◇										■	מקור שהויע כשתי טיפי מרגליות - טמאה.
מא:											^	למאי?
מא:											!	אילמא לטומאת שבעה
מא:											ז	חמשה דמים טמאין באשה ותו לא
מא:	◇										!	אלא לטומאת ערב.
מא:											■	ודווקא תרתי, אבל חדא - אימא מעלמא אתיא.
מא:	<										■	כל הנשים מטמאין בבית החיצון:
מא:											^	הי ניהו בית החיצון?
מא:	◇										!	ריש לקיש:
מא:	◇										ז	א"ל רבי יוחנן:
מא:	◇										!	אלא אמר רבי יוחנן:
מא:											^	איבעיא להו: בין השינים. כלפנים או כלהוין?
מא:	◇										!	ת"ש דתני רבי זכאי:
מא:	◇										!	במתניתא תנא:
מא:											^	מאי מקום דישא?
מא:											!	מקום שהשמש דש.
מא:	◇										■	בבשרה - מלמד שמתמאה בפנים כבחוזין, ואין לי אלא נדה, ובה מניין - ת"ל זובה - בבשרה. פולטת ש"ז מנין - ת"ל יהיה.
מא:	◇										■	דיה כבועלה, מה בוועלה - אינו מטמא עד שתצא טומאה לחוץ, אף היא - אינה מטמאה עד שתצא טומאתה לחוץ.
מא:											ז	וסבר רבי שמעון דיה כבועלה?
מא:	◇										ז	(ויקרא ט"ו) ורחצו במים וטמאו עד הערב אמר ר' שמעון: וכי מה בא זה ללמדנו? אם לענין נוגע בשכבת זרע - הרי כבר נאמר למטה או איש, אלא מפני שטומאת בית הסתרים היא, וטומאת בית הסתרים אינה מטמאה, אלא שגורת הכתוב הוא
מא:	◇										!	לא קשיא, כאן - במשמשת, כאן - בפולטת.
מא:											ז	פולטת - תיפוק ליה דהא שמשה
מא:	◇										!	בשטבלה לשמושה.
מא:											ז	למימרא דמשמשת בטומאת ערב סגי לה?
מא:	◇										■	משמשת - כל שלשה ימים אסורה לאכול בתרומה, שאי אפשר לה שלא תפלוט
מא:	◇										!	הכא במאי עסקינן - שהטבילה במטה.
מא:											ז	מכלל דכי קאמר רבא - דאולה איהי בכרעה וטבלה, דילמא בהדי דקאולה שדיתא?